

Сайтът **desebg.com** препечатва коментара на британския журналист и анализатор **Едуард Лукас**

за хибидната война, водена от Кремъл, който е публикуван в „Юръпиън войс“.

Дългогодишният кореспондент на сп. „Икономист“ за Централна и Източна Европа е автор на книгата

„**Новата студена война**“,

издадена още през 2008 г. и посветена на тактиката на руския президент Путин (вижте повече за книгата в електронна библиотека на

desebg.com

[като проследите линка тук](#)

). Текстът е преведен и публикуван най-напред от БТА.

Идеалните противници използват тактиката, която очакваме, като част от стратегия, която разбираме, и действат по график, който ни дава достатъчно време да реагираме.

Режимът на Владимир Путин не е глупав и не прави нито едно от тези неща. На първо място, той има различни приоритети от нас: готов е да понесе икономическа болка, да поеме рискове и да лъже изкусно и безсрамно (все неща, които Западът не е готов да направи). За нашите лидери, верни на идеята за многостранен, основан на правила свят, където решенията се вземат с диалог, а не с противопоставяне, руският начин на действие изглежда озадачаващ.

Войната на нерви, която Русия води

Написано от Едуард Лукас
Петък, 28 Ноември 2014 19:15

Тактиката също е объркваща. Съществен елемент от хибридната война, която бушува сега в Европа, е пропагандата. Русия се опита да очерни своите противници, представяйки ги за тайни хитлеристи, като прокара миналата седмица в ООН в Ню Йорк гласуване на резолюция за борба с "възвеличаването на нацизма".

Тези две думи имат особено значение в дезинформационния речник на Кремъл. "Възвеличаване" означава, че не осъждате нещо по начина, който би искала Русия. Говоренето за "нацизъм" (виж също "фашизъм") е начин да бъдат обвинени жертвите на съветската военновременна агресия за собственото им нещастие. Затова ако сте като Финландия и балтийските държави, притиснати между съветския чук и нацистката наковалня, само поклон до земята ще свърши работа. Трябва да сте безпрекословно благодарни на хората, премазали ви с чука, и най-вече да не се оплаквате, че са ви поставили на наковалнята. Ако скърбите за своите загуби - или не дай боже отдавате почит на собствените си войници, вие възвеличавате нацизма.

Като се има предвид ролята на Съветския съюз за вкарването на Източна Европа в месомелачката и широко разпространената измама и сантименталност в съвременна Русия по отношение на историята на онези години, Кремъл не е в най-добрата позиция да чете проповеди по този въпрос (Путин дори сега оправдава пакта Молотов-Рибентроп с аргумента, че това е бил нормалният начин на действие за онова време: пробвайте това по въпроси като робството).

Също така си заслужава да се отбележи, че някои хора, които наистина възвеличават нацизма - като "Златна зора" в Гърция, изглежда, са ревностни привърженици на Путин.

САЩ, Канада и Украйна с право гласуваха против този циничен опит да се използва за политически цели най-тъмният период в историята на Европа. Повечето останали западни страни храбро се въздържаха.

Друг нов фронт в информационната война е една загадъчна пропагандна медийна организация в Естония, Латвия и Литва, наречена "Балтнюз". Тя не дава каквато и да е информация за това кой я притежава или кой списва нейното на моменти тенденциозно съдържание. Не посочва информация за контакти и няма реклама или абонамент.

Войната на нерви, която Русия води

Написано от Едуард Лукас
Петък, 28 Ноември 2014 19:15

Междувременно уважавани медийни организации като "Делфи" се борят с компютърни атаки, които бомбардират техните сървъри. Истината се мъчи да излезе наяве, а лъжите не спират да се въртят.

Други аспекти на хибридната война са използването на дезинформационни кампании и лъжливи социологически изследвания, икономически и енергийни санкции, дипломатически действия на принципа "разделяй и владей", изкуствена финансова паника, разпалване на етнически и регионални недоволства и корупция.

Последната тактика е особена ефективна, защото се постига двоен резултат. С купуването на политици, политически партии и обществени служители ти си купуваш влияние и подкопаваш общественото доверие в целостта на системата.

Но най-голямата война е на нерви. Западът може и даzakлеймява яростно от време навреме, но няма волята за продължително противопоставяне. Изненадващо е как свалянето на малайзийския самолет отпада от международния дневен ред и как обсъжданията за допълнителни санкции срещу Кремъл заради войната му в Украйна се провалят. Държавите на фронтовата линия, особено балтийските страни, но и Полша, Грузия и Молдова, все повече усещат, че към тях също идват неприятности, макар да не знаят какви, къде или кога. Но определено знаят защо.